

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงเวดักัลยาณ์ เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงเวดักัลยาณ์ เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมจากประชาชนในแขวงเวดักัลยาณ์ เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง และผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลกลับคืน นำมาตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามดังกล่าว มาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบายเชิงพรรณนา เสนอผลการวิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ และการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
- 4.3 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
- 4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
- 4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
- 4.6 สรุปแผนภาพแสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

(n =400)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
18 – 20 ปี	112	28.00
21 – 25 ปี	79	19.75
26 – 30 ปี	47	11.75
31 – 35 ปี	53	13.25
36 – 40 ปี	24	6.00
41 – 45 ปี	31	7.75
46 – 50 ปี	26	6.50
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	28	7.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุของประชาชนในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

อายุ ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 20 ปี มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 อายุระหว่าง 31 – 35 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 อายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 อายุระหว่าง 41 - 45 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 อายุระหว่าง 46 – 50 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และ จำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ที่มีอายุน้อยและอายุมาก

(n=400)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
น้อย	238	59.50	59.50
มาก	162	40.50	100.00
รวม	400	100.00	

จากตารางที่ 4 สามารถแบ่งปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีอายุน้อย หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 - 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50
2. ประชาชนที่มีอายุมาก หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา

(n=400)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้จบการศึกษาในระบบโรงเรียน	7	1.75
ประถมศึกษา	17	4.25
มัธยมศึกษาต้น	45	11.25
มัธยมศึกษาปลาย/ป.ว.ช	109	27.25
อนุปริญญา/ป.ว.ส	50	12.50
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	133	33.25
ปริญญาโท	27	6.75
ปริญญาเอก	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษาของประชาชนในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ระดับการศึกษา ในการศึกษากลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ พบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน มากที่สุด คือจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับมัธยมปลาย หรือป.ว.ช จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 ระดับอนุปริญญาหรือป.ว.ส จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับมัธยมต้น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ระดับประถมศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ระดับปริญญาเอก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้จบการศึกษาในระบบโรงเรียน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำและระดับการศึกษาสูง

(n=400)

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
ต่ำ	228	57.00	57.00
สูง	172	43.00	100.00
รวม	400	100.00	

จากตารางที่ 6 สามารถแบ่งปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ หมายถึง ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00
2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง หมายถึง ประชาชนที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้

(n=400)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 5000 บาท	73	18.25
5,001 – 10,000 บาท	104	26.00
10,001 – 15,000 บาท	77	19.25
15,001 – 20,000 บาท	102	25.50
20,001 – 25,000 บาท	15	3.75
25,001 – 30,000 บาท	19	4.75
30,001 – 35,000 บาท	5	1.25
35,001 บาทขึ้นไป	5	1.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ ของกลุ่มตัวอย่าง ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สามารถพิจารณาได้ ดังนี้

รายได้ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีรายได้ (ต่อเดือน) มากที่สุดอยู่ที่ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 รายได้ 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 รายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และรายได้ 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากับรายได้ 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ที่มีรายได้น้อยและรายได้มาก

(n=400)

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
น้อย	254	63.50	63.50
มาก	146	36.50	100.00
รวม	400	100.00	

จากตารางที่ 8 สามารถแบ่งปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มี รายได้น้อย หมายถึง ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50
2. ประชาชนที่มี รายได้มาก หมายถึง ประชาชนที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50

4.2 เรื่องของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ด้านระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่

(n=400)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่		
ต่ำกว่า 5 ปี	167	41.75
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	233	58.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ของกลุ่มตัวอย่าง ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารุ่นนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คือจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75

การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากสื่อต่างๆ ในส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำของประชาชน จากสื่อต่างๆ มีจำนวน 9 ชนิด ดังนี้ 1. แผ่นพับ/คู่มือเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งน้ำ 2. สื่อสิ่งพิมพ์/บทความวิชาการ/หนังสือพิมพ์ 3. อินเทอร์เน็ต 4. เพื่อน/ญาติ 5. เจ้าหน้าที่ของรัฐ 6. ผู้นำชุมชน 7. หอกระจายข่าว/วิทยุชุมชน 8. บอร์ดประกาศที่ชุมชน และ 9. โทรทัศน์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบแบบสอบถามได้มากกว่า 1 คำตอบ (ตอบไม่เคยรับรู้ = 0, เคยรับรู้ = 1)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนสื่อในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากสื่อต่างๆ ซึ่งมีแหล่งข้อมูลทั้งจำนวน 9 แหล่ง โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบแบบสอบถามได้มากกว่า 1 คำตอบ (ตอบไม่เคยรับรู้ = 0, เคยรับรู้ = 1)

จำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากสื่อต่างๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
0	12	3.00	3.00
1	25	6.25	9.25
2	36	9.00	18.25
3	36	9.00	27.25
4	65	16.25	43.50
5	61	15.25	58.75
6	62	15.50	74.25
7	40	10.00	84.25
8	27	6.75	91.00
9	36	9.00	100.00
รวม	400	100.00	

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนสื่อในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากสื่อต่างๆ ทั้ง 9 ชนิด พบว่า สื่อที่ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำที่มากที่สุดอันดับแรก คือ จากผู้นำชุมชน มีจำนวน คือ 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมา คือ เพื่อน/ญาติ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 นอกนั้นคือ นิตยสาร, หนังสือพิมพ์, บอร์ดคิดประกาศของชุมชน, อินเทอร์เน็ต, หอกระจายข่าว/ วิทยุชุมชน, แผ่นพับ/คู่มือเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งน้ำ และจากโทรทัศน์ ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนสื่อการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำของประชาชนจาก
หน่วยงานที่รับผิดชอบ

จำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากสื่อต่างๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
น้อย (0 - 4 แหล่ง)	174	43.50	43.50
มาก (เคยรับรู้ 5 - 9 แหล่ง)	226	56.50	100.00
รวม	400	100.00	

จากตารางที่ 11 สามารถแบ่งปัจจัยทางสังคมด้านการรับรู้ เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ประชาชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ น้อย หมายถึง ประชาชนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 0-4 แหล่ง ซึ่งมีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50
2. ประชาชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ มาก หมายถึง ประชาชนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 5-9 แหล่ง ซึ่งมีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50

4.3 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษา ใช้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี รวม 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการรักษาแหล่งน้ำ การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งน้ำ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งน้ำ ซึ่งมีรายละเอียดแสดงจำนวน และร้อยละ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการรักษาแหล่งน้ำ

(n=400)

ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม จำนวนคน / (ร้อยละ)		
	ไม่เคยมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ (0)	เคยมีส่วนร่วม น้อย(1-2 ครั้ง) (1)	เคยมีส่วนร่วมมาก (3 ครั้ง ขึ้นไป) (2)
การมีส่วนร่วมในการรักษาแหล่งน้ำ			
1. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการดูแล และ เฝ้าระวังแหล่งน้ำในชุมชนของตนเอง	178 (44.50)	109 (27.25)	113 (28.25)
2. ท่านเคยช่วยเก็บมูลฝอยในแหล่งน้ำ ในชุมชนของตนเอง	184 (46.00)	121 (30.25)	95 (23.75)

จากตารางที่ 12 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี ด้านการรักษาแหล่งน้ำ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการรักษาแหล่งน้ำ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1-2

1. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการดูแล และเฝ้าระวังแหล่งน้ำในชุมชนของตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25 และผู้ที่เคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25

2. ท่านเคยช่วยเก็บมูลฝอยในแหล่งน้ำในชุมชนของตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาคือ ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 และผู้ที่เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมหรือเคยมีส่วนร่วมเพียง 1-2 ครั้ง ซึ่งมีจำนวนกว่าร้อยละ 70 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าการมีส่วนร่วมในการดูแล และเฝ้าระวังแหล่งน้ำ และเก็บมูลฝอยในแหล่งน้ำ เป็นเพียงกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสำคัญ บางโอกาสเท่านั้น ไม่ได้มีการรักษาแหล่งน้ำอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งกิจกรรมเหล่านี้ตรงกับวันหยุด ซึ่งประชาชนอาจใช้เวลาในการพักผ่อนมากกว่า การมีส่วนร่วมในด้านการรักษาแหล่งน้ำดังกล่าว

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการฟื้นฟูแหล่งน้ำ

(n=400)

ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม จำนวนคน / (ร้อยละ)		
	ไม่เคยมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ (0)	เคยมีส่วนร่วม น้อย(1- 2 ครั้ง) (1)	เคยมีส่วนร่วมมาก (3 ครั้งขึ้นไป) (2)
การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งน้ำ			
3. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการหาวิธีการปรับปรุงสภาพแหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมแล้ว	188 (47.00)	119 (29.75)	93 (23.25)
4. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูแหล่งน้ำกับหน่วยงานที่รับผิดชอบประชาชนควรร่วมมืออย่างเต็มที่ เช่น กิจกรรมการโยน อีเอ็ม บอล เทน้ำ จุลินทรีย์ ลงในแหล่งน้ำ เป็นต้น	181 (45.25)	127 (31.75)	92 (23.00)

จากตารางที่ 13 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี ด้านการฟื้นฟูแหล่งน้ำ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งน้ำ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 3-4

3. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการหาวิธีการปรับปรุงสภาพแหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม เป็นจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมา คือ ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 และผู้ที่เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25

4. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูแหล่งน้ำกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประชาชนควรร่วมมืออย่างเต็มที่ เช่น กิจกรรมการโยน อีเอ็ม บอล เทน้ำจุลินทรีย์ ลงในแหล่งน้ำ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา คือ ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และผู้ที่เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมหรือเคยมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งน้ำ 1-2 ครั้ง ประมาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป และมีผู้ที่เคยมีส่วนร่วมตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปเพียงร้อยละ 22-30 เท่านั้น ซึ่งเรื่องการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูแหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมแล้ว และการเข้าร่วมกิจกรรมการฟื้นฟูแหล่งน้ำ กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เป็นกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงฝ่ายเดียว โดยประชาชนอาจมองว่าเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว จึงมีส่วนร่วมในด้านฟื้นฟูแหล่งน้ำน้อย หรืออาจไม่มีความจำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมเลย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

(n =400)

ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม จำนวนคน / (ร้อยละ)		
	ไม่เคยมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ (0)	เคยมีส่วนร่วม น้อย(1- 2 ครั้ง) (1)	เคยมีส่วนร่วมมาก (3 ครั้ง ขึ้นไป) (2)
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งน้ำ			
5. ท่านเคยหาวิธีการที่เหมาะสมในการ บำบัดน้ำเสียในครัวเรือนก่อนระบายลง สู่แหล่งน้ำในชุมชน	184 (46.00)	128 (32.00)	88 (22.00)
6. ท่านเคยช่วยพัฒนาบริเวณรอบๆ แหล่งน้ำ เช่น การจัดสวนให้สะอาด สวยงาม หรือให้เป็นที่น่าพักผ่อน หย่อนใจ	168 (42.00)	112 (28.00)	120 (30.00)

จากตารางที่ 14 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์
แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 5-6

5. ท่านเคยหาวิธีการที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำใน
ชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ
46.00 รองลงมาคือ ผู้ที่เคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และผู้
เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00

6. ท่านเคยช่วยพัฒนาบริเวณรอบๆแหล่งน้ำ เช่น การจัดสวนให้สะอาด สวยงาม หรือให้
เป็นที่น่าสนใจ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีผู้ที่ไม่เคยมีส่วนร่วม จำนวน 168 คน
คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ เคยมีส่วนร่วมมาก (ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป) จำนวน 120 คน คิดเป็น
ร้อยละ 30.00 และเคยมีส่วนร่วมน้อย (1-2 ครั้ง) จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนจำนวนและร้อยละของระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

(n=400)

คะแนนการมีส่วนร่วม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
0	92	23.00	23.00
1	27	6.75	29.75
2	21	5.25	35.00
3	29	7.25	42.25
4	29	7.25	49.50
5	30	7.50	57.00
6	39	9.75	66.75
7	21	5.25	72.00
8	25	6.25	78.25
9	25	6.25	84.50
10	22	5.50	90.00
11	10	2.50	92.50
12	30	7.50	100.00
รวม	400	100.00	

ตารางที่ 16 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

(n=400)

การมีส่วนร่วม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลรวมร้อยละ
ไม่เคยมีส่วนร่วม	92	23.00	23.00
น้อย (เคยเข้าร่วม 1-2 ครั้ง)	175	43.75	66.00
มาก (เคยเข้าร่วมตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป)	133	33.25	100.00
รวม	400	100.00	

ผู้ศึกษาได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็น 3 กลุ่ม (ตารางที่ 16) ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ไม่เคย คือ ผู้ที่ได้ 0 คะแนน มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

2. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ระดับน้อย คือ ผู้ที่ได้ ตั้งแต่คะแนน 1-6 มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75

3. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ระดับมาก คือ ผู้ที่ได้ ตั้งแต่คะแนน 7-12 มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำหรือเคยมีส่วนร่วมเพียง 1-2 ครั้ง ซึ่งพบว่าเรื่องจะพัฒนาแหล่งน้ำนั้น ประชาชนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำในชุมชน และไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น การจัดสวนหย่อมบริเวณแหล่งน้ำให้สะอาด ปรับปรุงทัศนียภาพให้น่ามองมีส่วนร่วม คิดเป็นจำนวน ร้อยละกว่า 70 อาจเนื่องมาจาก ในการพัฒนาแหล่งน้ำ ทั้งการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำ และการปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณแหล่งน้ำ ล้วนมีต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาจไม่ยินดีที่จะเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว และอาจมองว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่มีความจำเป็น

สรุป จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำทั้ง 3 ด้าน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คนในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่ไม่เคยมีส่วนร่วม หรือมีส่วนร่วมน้อย คือมีส่วนร่วม 1-2 ครั้ง มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 75.00 ส่วนประชาชนที่มีส่วนร่วมมาก คือมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 25.00 เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนส่วนมากอาจใช้เวลาในการทำงานหารายได้ หรือถ้าตรงกับวันหยุดก็มักใช้เวลาในการพักผ่อนอยู่กับครอบครัว อีกทั้งยังเห็นว่าการอนุรักษ์แหล่งน้ำควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว และไม่ยินดีที่จะเสียค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ และอาจมองว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่มีความจำเป็น

4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ 5 สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีอายุมากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อยกว่า

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ อายุ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม รายละเอียด (ตารางที่ 17) ดังนี้

1. ประชาชนที่มีอายุน้อย หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 - 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50

2. ประชาชนที่มีอายุมาก หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ
ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

(n=400)

อายุ	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	ไม่เคย	น้อย	มาก					
น้อย (18 – 30ปี)	71 (17.75)	95 (23.75)	72 (18.00)	238 (59.50)	15.49	≤.001 .000	.26	□ .01
มาก (ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป)	21 (5.25)	80 (20.00)	61 (15.25)	162 (40.50)				
รวม	92 (23.00)	175 (43.75)	133 (33.25)	400 (100.00)				

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำอยู่ในระดับน้อย ถึงระดับมากมีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18-30 ปี มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำอยู่ในระดับน้อย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และมีระดับในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับมากจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18-30 ปี ที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครเลย มีจำนวนถึง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างกลุ่มที่มีอายุน้อย และอายุมากกับระดับการมีส่วนร่วม พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 15.49 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 แสดงว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เพื่อหาระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง พบว่า ค่า Gamma เท่ากับ .26 ในทิศทางบวก กล่าวคือ อายุกับระดับการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 แต่เมื่อค่า Gamma อยู่ระหว่าง + 0.10 ถึง + 0.29 ตัวแปรทั้งสองตัวจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 1

ข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ เทวัญย์ บริรักษ์สันติกุล (2552) ที่ค้นพบว่า ตัวแปรในเรื่องอายุ และความคิดเห็นเกี่ยวกับชุมชน มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วม ในกรณีศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน โคนกสันติสุข ตำบลวังหมี อำเภอน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และสอดคล้องกับผลงานของ บุญจง ขาวสิทธิวงษ์ (2554 : 13) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วง 30 ปี จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นอายุเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยในชุมชน

ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ อาจเป็นเพราะประชาชนในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุมาก ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่บ้าน หรือทำงานอยู่กับบ้าน เช่นค้าขาย รับจ้าง เล็กๆน้อยๆ มีเวลาอยู่กับบ้านมากกว่าเมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ภายในบริเวณแขวงวัดกัลยาณ์ จึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำได้มากกว่า และบ่อยครั้งมากกว่า

ประชาชนที่มีอายุน้อย ซึ่งหากอยู่ในวัยเรียน หรือวัยทำงาน จำเป็นต้องเดินทางไปศึกษา หรือไปทำงานนอกบ้าน ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำได้ดีเท่าที่ควร

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม รายละเอียด (ตารางที่ 18) ดังนี้

1. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ หมายถึง ประชาชนที่มีการศึกษาคือต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00

2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง หมายถึง ประชาชนที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร (n=400)

ระดับการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	ไม่เคย	น้อย	มาก					
ต่ำ (ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี)	71 (17.75)	82 (20.50)	75 (18.75)	228 (57.00)	22.64	≤.001	.20	≤.01
สูง (ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป)	21 (5.25)	93 (23.25)	58 (14.50)	172 (43.00)				
รวม	92 (23.00)	175 (43.75)	133 (33.25)	400 (100.00)				

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำอยู่ในระดับน้อย ถึงระดับมาก มีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับน้อย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับมากเพียงจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบ

ผลดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีจำนวนถึง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ และระดับการศึกษาสูงกับระดับการมีส่วนร่วม พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 22.64 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เพื่อหาระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง พบว่า ค่า Gamma เท่ากับ .20 ในทิศทางบวก กล่าวคือ ระดับการศึกษากับระดับการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แต่เมื่อค่า Gamma อยู่ระหว่าง + 0.10 ถึง + 0.29 ตัวแปรทั้งสองตัวจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 2

ข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญจง ขาวสิทธิวงษ์ (2554) ที่ค้นพบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม คือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกมูลฝอยชุมชน ในเขตยานนาวากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวุษย์ บริรักษ์สินธุกุล (2552) พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอย โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยด้วยวิธีการลดปริมาณมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ Pratompongmitikom (2002) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอย ศึกษาเฉพาะกรณีเขตลาดกระบัง พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย

ข้อค้นพบจากการศึกษานี้ อาจเนื่องมาจาก ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ด้านความตระหนัก หรือการมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ รวมถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมในทุกๆด้าน อีกทั้งในช่วง 10 ปีหลังมานี้ ประเทศไทยของเราได้มีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักถึงผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหามลพิษทางน้ำ มากขึ้น จึงทำให้ประชาชนที่มีการศึกษามากขึ้น คุณวุฒิมากขึ้นก็จะให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำกันมากขึ้นตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีรายได้มากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ รายได้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม รายละเอียด (ตารางที่ 19) ดังนี้

1. ประชาชนที่มี รายได้น้อย หมายถึง ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50

2. ประชาชนที่มี รายได้มาก หมายถึง ประชาชนที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร (n=400)

รายได้	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	ไม่เคย	น้อย	มาก					
น้อย (รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท)	77 (19.25)	106 (26.50)	71 (17.75)	254 (63.50)	22.71	≤.001 .000	.38	≤.001 .000
มาก (ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป)	15 (3.75)	69 (17.25)	62 (15.50)	146 (36.50)				
รวม	92 (23.00)	175 (43.75)	133 (33.25)	400 (100.00)				

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป จะมีระดับในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำอยู่ในระดับน้อย ถึงระดับมาก จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 15,001 บาท มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำอยู่ในระดับน้อย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในระดับมากจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ มีจำนวนถึง 77 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.25

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างกลุ่มที่มีรายได้น้อย และรายได้มากกว่าระดับการมีส่วนร่วม พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 22.71 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 แสดงว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เพื่อหาระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง พบว่า ค่า Gamma เท่ากับ .38 ในทิศทางบวก กล่าวคือ รายได้กับระดับการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 แต่เมื่อค่า Gamma อยู่ระหว่าง + 0.30 ถึง + 0.49 ตัวแปรทั้งสองตัวจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 3

ข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญจง ขาวสิทธิวิทย์ (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกมูลฝอยชุมชน ศึกษากรณีเขตยานนาวา และเขตบางกะปิ พบว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการคัดแยกมูลฝอยชุมชนในเขตยานนาวา และเขตบางกะปิ กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการคัดแยกมูลฝอยมากกว่ากลุ่มอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thanapholpadungkul (1995) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการแยกประเภทมูลฝอยของผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดกรณีศึกษาผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การยอมรับการแยกมูลฝอยมีความแตกต่างกันตามรายได้

ข้อค้นพบจากการศึกษารุ่นนี้ สังเกตได้ว่าประชาชนที่มีรายได้มากกว่า (ตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป) จะมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า อาจเนื่องมาจากประชาชนที่มีรายได้มากขึ้น ย่อมต้องการที่จะมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และต้องพยายามรักษาคุณภาพชีวิตที่นั่นเหล่านั้นให้ดียิ่งๆขึ้นไป การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำเป็นเรื่องใกล้ตัว เพราะเป็นแหล่งน้ำที่อยู่ในบริเวณที่พักอาศัยของประชาชนในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ดังนั้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ จึงเหมือนกับการรักษาสภาพแวดล้อมในบริเวณรอบๆที่พักอาศัยของตนเองเพื่อรักษาคุณภาพชีวิตที่ดีของตนเอง และครอบครัวต่อไป ซึ่งแตกต่างจากประชาชนผู้มีรายได้น้อย จากข้อจำกัดในด้านรายได้ จำเป็นต้องใช้จ่ายในด้านปัจจัยอื่นที่สำคัญกว่าในการดำรงชีวิต เช่นการอุปโภค บริโภค และความพยายามในการทำงานหารายได้ให้ได้เพียงพอในการดำรงชีวิต จึงทำให้การตัดสินใจหรือยินดีเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร นั้นเป็นเรื่องที่ให้ความสำคัญรองลงมา

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลามากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลาน้อยกว่า

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ระยะเวลาที่ประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม รายละเอียด (ตารางที่ 20) ดังนี้

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลาน้อย หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งมีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75
2. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลามาก หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	ไม่เคย	น้อย	มาก					
น้อย (น้อยกว่า 5 ปี)	53 (13.25)	43 (10.75)	31 (7.75)	127 (31.80)	36.93	≤.001	.41	≤.001
มาก (ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป)	39 (9.75)	132 (33.00)	102 (25.50)	273 (68.25)				
รวม	92 (23.00)	175 (43.75)	133 (33.25)	400 (100.00)				

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับน้อย ถึงระดับมาก มีจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยกว่า 5 ปี มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 มีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลา 5 ปีขึ้นไป กับกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลาน้อยกว่า 5 ปี กับระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 36.93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 แสดงว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เพื่อหาระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง พบว่า ค่า Gamma เท่ากับ .41 ในทิศทางบวก กล่าวคือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ กับระดับการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 แต่เมื่อค่า Gamma อยู่ระหว่าง +0.30 ถึง +0.49 ตัวแปรทั้งสองตัวจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 4

ข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ เทวุษย์ บริรักษ์สันติกุล (2552; 162) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชาวกรุงเทพมหานคร ในการคัดแยกมูลฝอย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปจะมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร น้อยกว่า 10 ปี และตัวแปรจำนวนปีที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเวลานานกว่า มีแนวโน้มว่าจะมีส่วนร่วมสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครน้อยกว่า

ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร หรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลานานๆ ย่อมมีความผูกพันกับชุมชน และสถานที่นั้นๆรวมทั้งน่าจะยินดี และเต็มใจร่วมมือในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนนั้นๆด้วย ซึ่งในพื้นที่แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นชุมชนเก่าแก่มิโบราณสถานที่สำคัญ เช่น วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 โบสถ์ช่างดาครูซ์ สถาปัตยกรรมโปรตุเกส และมัสยิดกุฎีขาว ล้วนเป็นศาสนสถานควรค่าแก่การอนุรักษ์ ดังนั้นประชาชนผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นเวลานานๆ ย่อมมีความรู้สึกผูกพัน และเพื่อเป็นการทะนุบำรุงปกป้องโบราณสถานเหล่านี้ จึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มากกว่าประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่มีระยะเวลาน้อยกว่า

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีจำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าจะมีส่วนร่วมมากกว่าประชาชนที่มีจำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำน้อยกว่า

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มรายละเอียด (ตารางที่ 21) ดังนี้

1. ประชาชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ น้อย หมายถึง ประชาชนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 0-4 คะแนน ซึ่งมีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50
2. ประชาชนที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ มาก หมายถึง ประชาชนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 5-9 คะแนน ซึ่งมีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสื่อการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณิ

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

(n=400)

การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์	ระดับการมีส่วนร่วม			รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.
	ไม่เคย	น้อย	มาก					
รับรู้ น้อย (0-4 แหล่งข้อมูล)	55 (13.75)	78 (19.50)	41 (10.25)	174 (43.50)	18.69	≤.001	.35	≤.001
รับรู้ มาก (5-9 แหล่งข้อมูล)	37 (9.25)	97 (24.25)	92 (23.00)	226 (56.50)				
รวม	92 (23.00)	175 (43.75)	133 (33.25)	400 (100.00)				

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับน้อย ถึงระดับมาก มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในระดับน้อย มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 เท่านั้น

ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำมาก และกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำน้อย กับระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 18.69 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด .05 แสดงว่า การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Gamma เพื่อหาระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง พบว่า ค่า Gamma เท่ากับ .35 ในทิศทางบวก กล่าวคือ การรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ กับระดับการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 แต่เมื่อค่า Gamma อยู่ระหว่าง + 0.30 ถึง + 0.49 ตัวแปรทั้งสองตัวจึงมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 5

ข้อค้นพบดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญจง ขวาลีทธิวงษ์ (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกมูลฝอยชุมชน ศึกษากรณีเขตยานนาวา และเขตบางกะปิ พบว่า สาเหตุของความยินดีเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ บริบทของชุมชน ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทของชุมชนจึงมีความสำคัญ สามารถวัดระดับความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมหากมีปัจจัยสนับสนุนในเชิงบริบทของชุมชน คือ ช่องทางการสื่อสาร หากมีช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล และชุมชนที่เอื้ออำนวย สะดวก รวดเร็ว และเข้าถึงได้ง่ายก็จะทำให้คนในชุมชนรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆมากขึ้น

ข้อค้นพบจากการศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำ โดยหากประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำมาก ระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำก็จะมากตามไปด้วย ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการพัฒนาด้านระบบสารสนเทศที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในแขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้สะดวก และยังรวมไปถึงการรณรงค์กิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้านอื่นๆอีกด้วย

4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

(n =400)

สมมติฐานการศึกษา	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีอายุมากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อยกว่า	15.49	≤.001 .000	.26	≤.001 .001	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า	22.64	≤.001 .000	.20	≤.001 .010	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีรายได้มากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีรายได้น้อยกว่า	22.71	≤.001 .000	.38	≤.001 .000	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลานานจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เป็นเวลาน้อย	36.93	≤.001 .000	.41	≤.001 .000	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีจำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำมากกว่าประชาชนที่มีจำนวนสื่อในการรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งน้ำน้อยกว่า	18.69	≤.001 .000	.35	≤.001 .000	ยอมรับสมมติฐาน